

LØNARVIÐURSKIFTI

PÁLL FÆR Í POSA OG SEKK

Pensjónin hjá lögtingsformanninum er 25 prosent hægri enn lønin hjá tingfólki

Eiríkur Lindenskov

77.530,50 krónur. Tað er lønin, sum Páll á Reynatúgvu, lögtingsformaður, fær. Og tað er nógv meira, enn Jógvan á Lakjuni fekk, tá hann var lögtingsformaður fyri fyra mánaðum síðani. Tí hann fekk »bert« 59.638,87 krónur.

Hesin parturin av lønini hjá teimum báðum er tó uttan skattafrítt ískoyti, góðar 2.000 krónur um mánaðin, og koyripengar, sum hjá Jógvan á Lakjuni eru slakar 8.000 krónur um mánaðin og hjá Páll á Reynatúgvu eru slakar 5.000 krónur.

Men lønarhækkingin hjá lögtingsformanninum hevur einki við nýggja lögtingsformansskapin at

gera. Og tað hevur als einki við tingmannalønirnar at gera yvirhøvur.

Orsøkin er tann, at í lógini um samsýning og eftirløn lögtingsmanna stendur, at lögtingsformaðurin er løntur sum lögmaður.

Og tá løgtingið í mai í fjør hækkaði lønina hjá lögmanni 30 prosent, so merkti tað, at lønin hjá lögtingsformanninum eisini hækkaði 30 prosent – við virknaði frá, tá nýtt løgting tók við.

Men afturfyri, at lønini hjá lögmanni og landsstýrismonnum hækkaði munandi, so var tann sera fyrimunargóða pensjónsskipanin hjá landsstýrisfólki eisini broytt. Fyri broytingina fingur landsstýrisfólk tæna-

manna-pensjón. Men í mun til vanlig fólk, sum skulu arbeiða í 37 ár fyri at fáa fulla pensjón, so skuldi landsstýrisfólk bara arbeiða í 8 ár fyri at fáa fulla pensjón.

Nýggju landsstýrisfólkini fáa nú 15 prosent goldið í pensjónsskipan av lønini og fáa onga tæna-

Onkur hevur roknað

seg fram til, at um landsstýrisfólkini sjálvi skuldu goldið inn í pensjónsskipan fyri at fáa so góða pensjón, sum tey fingur, so skuldi tey gjalda í miðal um 100.000 krónur um mánaðin – ja, tú las rætt, um mánaðin, í eina slíka skipan. Tí varð ikki mett, at skipanin var haldfør fyri landsskassan, sum fer at fáa ovurhondsstórar útreiðslur av skipanini, sum varð broytt, tá nýggja landsstýrið tók við.

Men tann ótilætlaða broytingin við lønini hjá lögtingsformanninum ger, at hann fær bæði í posa og sekk. Tí Páll á Reynatúgvu fær bæði høgu lønina, sum lögmaður fær, og gomlu pensjónina, sum er 60 prosent av lønini, ið lögmaður fekk. Tað merkir,

at Páll á Reynatúgvu, tá hetta valskeiðið er av, longu hevur upptjent sær fulla tæna-

Roknast kann við, at løgtingið fer at broyta lønar- og pensjónsviðurskifti hjá lögtingsmonnum, so tey fara at hava sama útgangsstøði sum hjá landsstýrisfólkum. Men tá tingfólk broyta síni viðurskifti til tað verra, eru broytingarnar altíð galdandi frá tí, at næsta ting tekur við. Eru broytingarnar hinvegin til tað betra, so eru tær altíð galdandi fyri tingið, sum situr.

Tingformann eftir 1998 fáa bestu pensjónina

Eiríkur Lindenskov

Lögtingsformaðurin er løntur og eftirløntur sum lögmaður. Tað merkir, at lögtingsformenn á sama hátt sum lögmaður upptjæna sær pensjón upp á átta ár.

Og tað eru bara teir, sum hava havt sæti í løgtinginum eftir valið í 1998, sum fáa hesa pensjónina. Tey, sum hava sitið áðrenn 1998 eru undir gomlu skipanini, sum er væl lægri.

Finnbogi Ísakson, sáli, var lögtingsformaður í valskeiðnum frá 1998-2002, tá broytingin í lønum og eftirlønnum hjá tingfólki vórðu samtyktar.

Hóast sami persónur hevur sitið sum lögmaður, lögtingsmaður, landsstýrismaður, lögtingsformaður og fólkatingsmaður, so kann hann ikki leggja allar pensjónirnar

saman. Men hann kann velja sær ta bestu. Og so ber til at umrokna starvsaldurin frá hinum stórvunum. Tað vil siga, at hevur ein persónur verið lögmaður ella lögtingsformaður, so kann hann umrokna starvstíð sum lögtingsmaður ella landsstýrismaður og leggja tað saman. Verður tað til átta ár – sum tað er hjá næstan øllum – so hevur persónurin tryggjað sær fulla lögman-

ella lögtingsformanspensjón. Teir lögtingsformenn, sum higartil hava tryggjað sær tað, eru: Finnbogi Ísakson, Hergeir Nielsen, Edmund Joensen (sum eisini kann velja lögman-

Fýra fáa feitu lögmanpensjónina

Eiríkur Lindenskov

Anfinn Kallsberg og Jóannes Eidesgaard eru teir einastu, sum fáa ta stóru og góðu pensjónina sum fyrrverandi lögmenn, sum tú fært, tá tú hevur verið í landsstýrinum í tilsamans átta ár – og bara í onkran parti av tíðini verið lögmaður.

Ikki nóg mikið við tí. Tað ber eisini til at umrokna tíðina í løgtinginum til tíð í landsstýrinum, soleiðis at tú fært átta ár tilsamans. Tí landsstýrispensjónin er nógv meira verd enn lögtingspensjónin, tí pensjónin er partur av lønini. Í lötuni 60 prosent av lønini.

Tað merkir, at Anfinn

Kallsberg og Jóannes Eidesgaard nú fáa slakar 36.000 krónur í pensjón um mánaðin, og tað fáa teir, so leingi teir liva. Og hava teir eftirsitiandi hjúnafelaga eftir, at teir eru deyðir, fær hjúnafelagin 60 prosent av pensjónini.

Umframt Anfinn Kallsberg og Jóannes Eidesgaard, so hava

Edmund Joensen og Kaj Leo Holm Johannesen eisini upptjent sær tíð til hesa feitu pensjónina, tá teir leggja frá sær. Edmund Joensen hevur nátt pensjónsaldur, so hann fær lögmanpensjónina, so skjótt hann ikki er tingmaður meira.